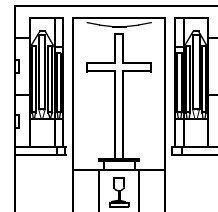

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XVIII. évfolyam 1. szám

2008. január

JANUÁR

Szélesebben suhan a vonat az Alföld végtelen rónáin. Puha, fehér takarójával mindent elfed a frissen hullott hó. A fák, bokrok selymes bugájú nádasok mind-mind lágyan rajzolódnak a békés tájba.

Új évet írhatunk, s ez az új kezdet olyan mérhetetlen fehérséget jelent nekem, mint a puszta minden kietlenségét, rútságát elfedő hó. Mélyen átélem, hogy Isten gyermekeként hogyan fedi be az elmúlt év bajait, bűneit, nyomorúságait az a mérhetetlen isteni hatalom, amit kegyelemnek hívunk, mert nincs rá szebb szavunk.

Drága testvér, engedd és kérd, hogy így feddje be mind a múlt változhatatlan dolgait, Isten mérhetetlen kegyelme. Hulljon halálba a bűn és a teher, ne markold görcsösen azt, ami csak oda való. Istennel kezd új lapot, új évet, új életet – hitben, kegyelemből.

Amikor múlik a tél, s a nap melege megolvasztja a fehér bundájú hótakarót, az élető nedvekkkel járja át a halott föld rögeit, hogy védelme alól új virágokban pompázhasson az élet.

Ez az év legyen a kegyelem éve mindannyiunknak!

Boldog új évet kíván: Újvári Ferenc, lelkipásztor.

JÓKÍVÁNSÁGOK EGÉSZ ÉVRE

KÍVÁNOM, legyen időd rá,
hogy a hajsztolt hétköznapiakon
ha kell, hát megpihenhess.

KÍVÁNOM, hogy fölismerd:
életed minden akadályát
új lehetőségeket rejt,
hogy növekedj általa.

KÍVÁNOM, hogy az élet
apró dolgait fölfedezve
bennük örömet lelhesd.

KÍVÁNOK jó barátokat,
akik nem csak sikereid,
hanem kudarcaid idején is
kitartanak melletted.

KÍVÁNOK békességet neked,
hogy az élet viharai között
biztonságban lehess.

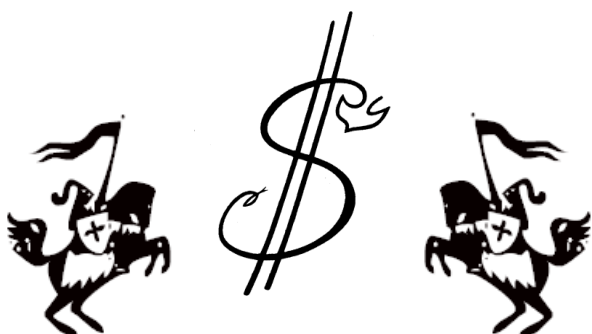
KÍVÁNOM azt a bizonyosságot,
hogy van Isten, aki életed
minden napján, minden órájában
ott lesz melletted.

Ezt kívánom én - neked.

(beküldte: Huszta Ani)

Az ördög pénze

Axel Munthe írja a pénzről: Amit megtartasz magadnak, azt elveszíted, amit pedig elajándékozol, az a tied marad örökké. Különben sincs jogod ahhoz, hogy a pénzt megtartsd. Nem a te tulajdonod, mert a pénz senkinek sem tulajdona. Minden pénz az ördögé, aki éjjel-nappal ott ül az aranyzsákok mögött az irodájában és emberi lelkekkel kereskedik. Ne kapaszkodj görcsösen a piszkos pénzbe, amelyet a kezedbe nyom, szabadulj meg tőle, amilyen gyorsan csak tudsz, mert különben megégeti kezedet az átokverte fém, véredbe hatol, megvakít, megmérgezi a gondolataidat és megkeményíti a szívedet! Mit érsz vele, ha felhalmozod? Végül is csak elveszik tőled. Pénzszekekrényed kulcsának másolata a halál kezében van. Isten előtt mindennek megvan az igazi ára. A legnagyobb javakat olcsó áron vesztegeti. Amire igazán szükségünk van, az kevés pénzen megszerezhető, csak a felesleges kerül sokba. Ami igazán szép, azt nem lehet megvásárolni, azt a halhatatlan Isten ajándékkul adja nekünk. Egy fillér nélkül nézhetjük a napfelkeltét és lenyugtát, az úszó felhőket az égen, s gyönyörködhetünk a fákban, mezőkben és a csodaszép tengerben. Ingyen halljuk a madarak dalát és szedhetjük az országútról a virágokat. A csillagfényes éjszaka csarnokába nincs belépődíj.

AZ IDŐ

Hogy megértsd, mennyit ér EGY ÉV-kérdezd meg a diákot, akinek ismételnie kell. Hogy megértsd, mennyit ér EGY HÓNAP, kérdezd meg az anyát, aki koraszülöttet hozott a világra. Hogy megértsd, mennyit ér EGY HÉT, kérdezd meg a hetilap szerkesztőjét. Hogy megértsd, mennyit ér EGY ÓRA, kérdezd meg a szelermest, aki a találkozóra vár. Hogy megértsd, mennyit ér EGY PERC, kérdezd meg az utast, aki lekéste a vonatot. Hogy megértsd, mennyit ér EGY MÁSODPERC, kérdezd meg az autóst, aki nem tudja elkerülni a balesetet. Hogy megértsd, mennyit ér EGY TIZEDMÁSODPERC, kérdezd meg a sportolót, aki csak ezüstérmet nyert az olimpián. - Minden pillanat kincs, ami a tied. A Tegnap történelem, a Holnap rejtelem. A Ma ajándék.

(Forrás:Internet)

KÉRLEK

(Gajárszky Magdolna)

Szólj Uram, szólj,
halljam a hangod
éji csendben
és fényes napon,
hogy merre járjak,
mit cselekedjem,
ha dolgom tenni
jól akarom.
Halljam a hangod,
ismerjem mindig,
szolgálatodra
mit tehetek.
Mi lesz, mit egyszer
az útnak végén
eléd borulva
letehetek.

PILLANATKÉPEK

"URAM, NINCS EMBEREK..."

Jn 5,4

* * *

A Vas utcai négyemeletes lakóház valamelyik sarki szobájában, a hosszú asztal végére, a nyitott ablakon bágyadtan mosolyog be a nap. A magyar Evangéliumi Rádió (MERA) központjában vagyunk.

Csendes családi otthonnak nézné az ember, hisz egy három szobás barátságos lakásban működik az alapítvány. Csupán a szokásosnál több beépített szekrény tudósítja a jövővényt, hogy nem szokványos lakásba érkezett. Az egymásba nyíló szobák egyikében aztán láthatjuk a rádióadásokhoz szükséges felszereléseket is.

Precízen előkészített munka várja a látogatókat. Az alapítvány újságját készíti elő postázásra a már összeszokott, többnyire nyugdíjas József utcai társaság. A közösségépítés kiváló alkalma ez. Már ott vár bennünket a Nap utcai gyülekezet képviselőjében egy testvérnő, de hamarosan Tanya is betoppan, aki ugyancsak ismerősen mozog a megszokott térben.

A beszélgetésből kiderül, kik szoktak megfordulni e meghitt kis körben. És mindezt ki szervezi? Közösségünk talán legcsendesebb, legvisszafogottabb, halk szavú, fiatal tagja. Ő a bájos háziasszony, talán az egyetlen hivatalos munkatársa az alapítványnak. Kedves tapintattal, de határozottan osztja szét a munkát, s közben nem feledkezik meg az ebédéről sem,

mert bizony többen itt töltik egész napjukat. A fiatalasszony előre készített süteménnyel is édesíti délutánjukat. Hál' Istennek, az ő természetes szerénysége és szelídlelkűsége ellenére, - vagy talán épp annak következtében?..- *folyamatosan rátalál az embereire a testvéri közösségben.* Isten áldását kívánjuk munkájára és kapcsolataira egyaránt!

* * *

Életkép-láncunk második szeme a Veres Pálné utcába vezet. A Ferenciek terénél leszállva a buszról bizonytalan, elhaló hang szólít meg.

- Te vagy az, Jenő?

Csaknem egy órás egy helyben való topogás következik. Simon Ildikót, régi testvérünket hallgatom, bár ő is siet... Éppen beköltözni készül Budaörsről, mivel Judith lánya jelenleg Hollandiában dolgozik, s nehéz neki egyedül a hegyen, az azóta is "félkész állapotban" lévő házban.

Története hosszú, de hallgatni kell, kikívánczik. S már fut is tovább, üdvözölve nagy szeretettel volt ott-honát, a gyülekezetünket, s kéri imáinkat - nem megszokásból...

Rondán szítál a köd, s már 18 órát mutat az óra. Késő este benyomását kelti a kellemetlen őszi idő, a kihalt utca. Már-már kétségeim támadnak a látogatás időpontjának helyességét illetően. Rideg némaságban köszönnék a fények: talán már pihenésre tért az idős házaspár is?

Kissé átfázva, reszketegen csöngetek. A gyakorlatias háziasszony elém jön, de keresem a beteget, aki az ágy helyett három oldalról megvilágítva, kissé görnyedten, elszántan tornyo-

sul egy félkész, kétkerekű szállító eszköz fölé.

Berregő fúró a kezében, szereli a tanyára kívánczó, felgyülemlett, mázsányi, "majd ott jó lesz valamire" jellegű csomagok leendő "liftjét". Fittyet hányva a külvilágra, összeráncolt homlokkal, Parkinson-kórral dacolva, a segítséget épp nem régebben megtagadó asszonytárssal és mindennel, ami vagy aki akadályozni merné eltökélt szándékában. Alkot, s ehhez minden talpalatnyi helyet kihasznál. Az asztal fele az övé...- mondogatja időnként, amikor szóvá teszi a szoba átalakítását.

Percek telnek el, míg észrevesz.

- Jaj de jó, hogy jössz, fiam! Magyarázd már meg a feleségemnek, miért kell segítenie ebben a szerkentyűben! Nem akarja megérteni.

Zsörtölődnek egymással, de a féltő szeretet bujkál mindkettőjükben. Működik az egészséges életösztön, harc a tehetetlenség ellen. Itt muszáj dolgozni, mert az fitten tart. Nyolcvanba lépve is ki a városból, fel a hegyre gyalog... És természetesen ott folytatódik minden tovább. *Hát nincs emberük?! Dehogy nincs: ők egymásnak emberei, már ki tudja hány évtizede!*

Élvezet hallgatni őket, miközben humorba torkolló fenyegetéssé szelídül a tehetetlenség okozta düh, s a kiszáradt torkok is csillapulhatnak az érdi lankán termett szőlő jótékony levével. Ő termelte...

És ott vannak Pécelen a fiúk meg az unokák. De jó lenne, ha a papával együtt közelebb kerülnének közösségünkhöz! Keressük "van emberem"-ként a kapcsolatot! Épp egy alkalmi fuvarhoz lenne szükségük valamilyen tetőcsomagtartós járműre.

* * *

A két szobát összekötő kis helység ebédlőasztala gyógyszerrel terített, s amely nem fért el rajta, felkérdezkedett a mögöttes vitrin polcaira. Ember legyen a talpán, aki eligazodik közöttük.

A fekhely mellett oxigénpalack-csővekkel és mindenféle kiegészítővel áll emberként, készen a segítségre. Mert

nincs neki embere? Nincs a sokszor nyűgként viselkedő, százat is túlélő mama sem már.

Műtétek után, talán újabbak előtt, száz fájdalommal küzdve, s talán lelkiekben még nehezebben. Megkeményedve, Istennel és emberrel egyaránt perelve, magányosan, időnként már-már eltemetkezve, szeretetre, jó szóra vágyva. Így aztán tele ellentmondással, küszködve, de *mindig remélve, hogy egyszer neki is lesz embere... Vár valaki Téged is, Testvér!* Csak kéthavonként egyszer... És ha egyszerre többen engedelmeskednek Isten küldésének, megtörténhet, hogy minden hétre jut egy őszinte érdeklődő, segíteni vágyó, akit majd engedelmissége miatt komolyan vesz a Küldő...

* * *

E sápatagra sikerült szürke életkép lett kalauzunk Csepelre, az idősök otthonába. Zuhogó, késő őszi eső, sár és az ismeretlenség kellemetlenségeinek egyvelege visz. Ám bentről jókedvű kacaj hívogat, amelyik belépve tovább erősödik, amikor megismerkedek a csöppnyi összkomfort tulajdonosának kiterjedt rokonságából jelenlévő házaspárral. Hamarosan gyerekkori emlékek kavarnak

a József utcai imaház körül, szaporodnak az adomák. Alig tudok búcsút venni, annyi még a mondanivaló. Akkor látom, hogy bár van jó hangulat, széppé formálódott emlékek kavarnak tarkán, öröme és *embere is van a mi testvérünknek, de a nagycsaládból érkezőt nem pótolja semmiféle testi rokonság...*

* * *

Legalább három hete nem látom... A feleségem megerősíti gondolataimat. Nincs időm, majd talán holnap. De nem halaszthatom tovább. Valami hajt. Az elmúlt időszak Igéi nyugtalanná tesznek. Elszántan vonszolom magammal félelmeimet. Megyek. Ki tudja, mi baja lehet, hisz teljesen egyedül van. Levél szóba se jöhet, mobilja nincs, de kapcsolata is csak ritkázva a megmaradt rokonokkal, akik messze vannak...- Uram, csak most az egyszer még ne legyen baja! (Hányszor elrimámkodtam már ezt a mondatot hasonló helyzetekben vele kapcsolatban!) Telik az egyre fenyegetőbbben nyirkos idő, megborzonok: nem nyílik az ajtó! Egyre kétségbeesettebben dörömbölök. Lötyög a máskor precízen zárt szerkezet, s vele együtt a bejárat is. A szegényes, de szinte kínosan rendben tartott külső felület most árván elhanyagolt. A szoros közelségben élő szomszédok sorra kitekintenek, egymásnak teljesen ellentmondó hírekkel traktálnak, míg végre, a hangzavart megunva, a nem régen odaköltözött megsajnál, félrevon: „-Nem érdemes dörömbölni, uram, ez az ember már legalább egy hónapja meghalt.” Tiltakozom. Az nem lehet, még ott volt a hálaadó ünnepélyen..., de talán..., még az is lehet, hogy utá-

na közvetlen történt a dolog... - tanakodom magamban. A tényekkel nem

vitatkozhatok, hallok a szófoszlányokat: rendőrség, betörték az ajtót, szívroham, elvitték...

Hosszas kutatás után végre telefonvégre kapom a bátyját: nem tudnak róla semmit. Nagyon nehezemre esik a felvilágosítás, küszködök magammal és a tényekkel, de egyáltalában az egész helyzettel. Végig fohászok az utcát. Így magára hagyatva távozni az életből... És hogy állunk Isten előtt az elszámolással?

Bocsáss meg, Urunk! Taníts bennünket kilépni önmagunk bűvköréből, szabadítsd fel időnket a sok fontosnak hitt, de valójában talán felesleges haszontalanságok hajhászása alól, hogy végre felismerhessük az alkalmas idő "muszáj" feladataiban a TE a k a r a t o d a t, azt, amit személyenként nekünk szántál! Ámen.

Rottmayer Jenő

A r a n y A l k o n y

Nincs nagyszerűbb feladat, mint amikor az ember, szeretetet vihet és hirdethet szolgálatával, idős magukra hagyott emberek számára. Ezt tették testvéreink Oláh Miklós és felesége Inez szervezésével, amikor a Takács házaspárral kamarakórust alakítva, karácsonyi énekekkel örvendeztették meg a hallgatóságot. Kovács Roland és Almádiné szolgálata után Kiss Emil lelkipásztor testvér a próféta jövendölését Ézsaiás 9,6. „Mert gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk”ismertette. Majd Máté 2. alapján a prófécia beteljesüléséről szólt. Jézus Krisztusban az Isten legnagyobb ajándékát kapta meg az emberiség, akitől nem rettegni kell, mint ahogy Heródest tette, hanem elfogadni és közvetíteni, tovább adni. Ezt a szeretetet szeretnénk volna Kissné Boros Lídia kezdeményezésére továbbadni testvéreinknek az istentiszteletet követő szeretetvendégséggel, és a meghitt beszélgetésekkel.

Husza Tibor

K Ö V E K , K A V I C S O K

Egy filozófia professzor előadásán történt: Egy befőttes üveget feltöltött a professzor kb. 5 cm átmérőjű kövekkel, majd rákérdezett, hogy tele van-e az üveg? Igen - hangzott a válasz. Ezután elővett egy dobozt, tele

apró kavicsokkal, és elkezdte bele-szórni azokat az üvegbe. Miután a kavicsok kitöltötték a kövek közötti üres helyeket, megint megállapították, hogy az üveg tele van. Ezután elővett egy dobozt homokkal, és betöltötte az üvegbe. A homok természetesen minden kis rést kitöltött. - A professzor így szólt: - Vegyétek észre, hogy ez a ti életetek. A kövek a fontos dolgok (a családot, partnered, egészséged). Ha minden mást elveszítenél, az életed akkor is teljes maradna. A kavicsok azok, amik még számítanak, mint barátok, a munkád. A homok az összes többi: az apróságok. Ha a homokot töltöd be először, nem marad hely a kavicsoknak és a köveknek. Ugyanez történik az életeddel. Ha minden idődet és energiádat az apróságokra fordítod, nem marad hely azoknak a kis dolgoknak, amik igazán fontosak a boldogulásod érdekében. - Először a kövekre figyelj, amik igazán fontosak, amik igazán számítanak. A többi csak homok.

N y u g d í j a s K l u b

Kedves vendégünk volt a decemberi alkalmon Balogh Miklós nyugdíjas lelkipásztor, költő és felesége. Valamennyien ismerjük régóta, de a közvetlen testvéri találkozás alkalmával megismerhettük küzdelmes életét. Hívó család hitetlen gyermekeként indult el élet útján, de Isten megszólította. Az ökölvívó sportoló, egyetemista ifjú, küzdelmek árán, de engedett a hívó szónak és elindult Isten

népét tanítani. Az élet küzdelmei során mindig ott csengett edzőjének biztató szava „már pedig meccset nem adunk föl!”, ami kitartó küzdelemre buzdította. A vidám hangulatú előadás tömör üzenetet is hordozott.

II.Kor.4,16 *Azért nem csüggedünk, sőt ha a külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra megújul.*

Amikor észreveszed életeden a negatív változásokat, ne legyél befelé forduló, megközelíthetetlen, hanem munkáld a test és szellem rendszeres fejlesztését. Munkálkodj!

Találd meg a helyed a közösségben, ahova Isten állított!

Bár a sátor lehet, hogy erősen romlik, mielőtt szólitának, tudjál rendet tenni az életedben!

Husza Tibor

ΓΩΠΔΩΛΔΤΩΚ

-Beszélni csak akkor beszéljen az ember, mikor cselekedni nem tud.

(Kassák Lajos)

-Mindenki annyit ér, amennyit mond és gondol.

(Tatiosz)

-Ritkán igaz, amit sűrűn bizonyítanak.

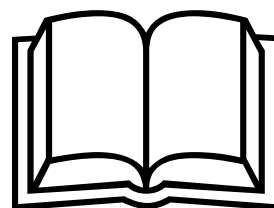
(Fekete Gyula)

-Légy első, amikor hallgatni, s utolsó, amikor beszélni kell.

(Effendi Kagijev)

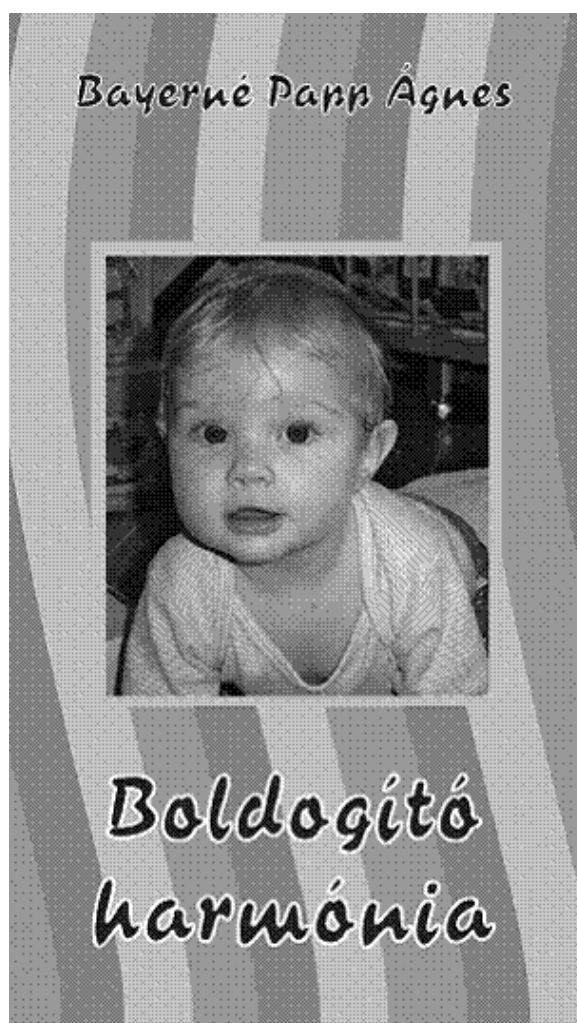
-Óvatos hallgatás az okos szentélye.

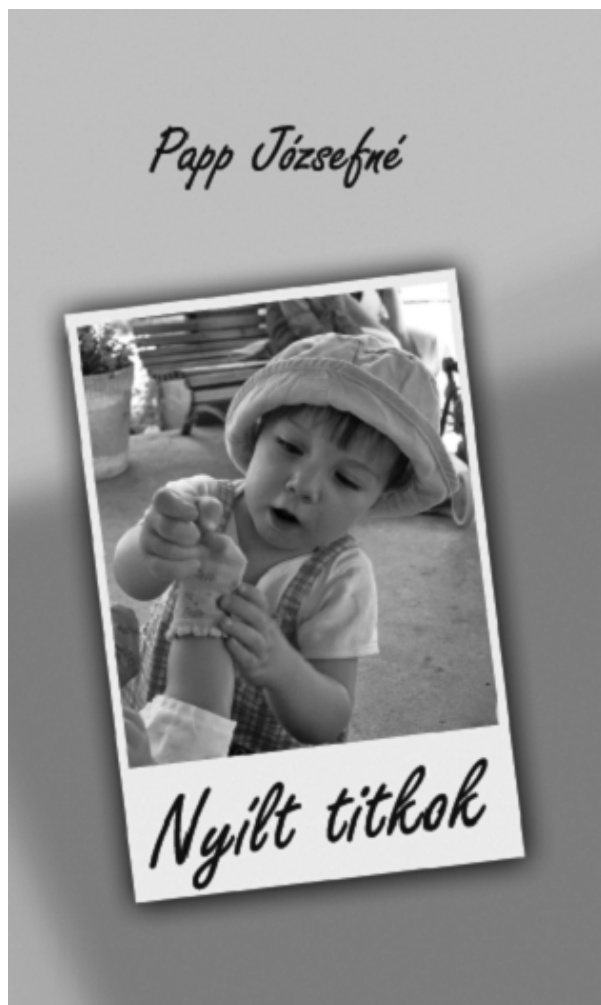
(Gracián)

Könyv ajánló!

Szeretettel ajánlom minden kedves olvasónak az alábbi könyveket, melyek beszerezhetők gyülekezetünkben Almádiné Kató néninél, és az MBE könyvesboltjában.

BETEG VOLTAM

ÉS MEGLÁTOGATTATOK

Gyülekezetünk idős, beteg, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket, beszélgessünk velük, imádkozzunk együtt. - Felsorolt testvérek címe, telefonszáma Huszta Tiborné és Újvári Ferenc testvéreknél megtalálható:

Bozsogi Jánosné	Erdei Béláné
Groska Erzsébet	Hetzke József
Kántor Imréné	Kárpáti Tivadarné
Kissné Boros Lídia	Liptai Sándorné

Magyar Gyuláné

Pap László

és Neje

Páka Elek

Sallay Lajos

Sós Gábor és neje

Szabó Istvánné

Szabó Lajosné

Szabó László

Szalay Mihályné

Szebeni Gyula

és neje

Tóth Eszter

Tóth Imréné

Vida Sándor és neje

Vodiczky Mária

HÍRDETÉS

A Törökbálinti "Arany Alkony"-ban
2008. Január 20-án, délután
14.30 órakor lesz alkalmunk legközelebb.

KÖZLEMÉNY

2008. **január** hónapban a Nyugdíjas
Klub nem tart alkalmat.-
Legközelebbi együttlétünk **február**
második csütörtökjén lesz.

József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.baptist.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

* * *

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra,

10⁰⁰ és 17⁰⁰ Istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ Istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.